

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7711

Joi 23 mai 1968

6 PAGINI—30 BANI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Regională Hunedoara-Deva

MUNCITORI CALIFICAȚI PENTRU TOATE UTILAJELE MODERNE!

Ne notăm câteva cifre: în întreprinderile Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, timpul total al intreruperilor neplanificate din secțiile de bază a însumat în trimestrul I 1,3 milioane ore-mășină. În industria de prelucrare a lemnului, indicatorii de folosire extensivă a mașinilor și utilajelor au marcat, în aceeași perioadă, nivele de la 88 la 97 la sută, iar în industria textilă, între 78-85 la sută comparativ cu fondul de timp planificat. Și, ca o cauză de valabilitate în toate aceste intreruperi, pierderile de timp producției, intreruperile neplanificate s-au datorat și calificării scăzute a celor care nu s-au făcut în mod corespunzător — aceea de a explora cu grijă și atenție mașinile, utilajele și instalațiile. Toate acestea sînt parte componentă a avuției naționale, pentru înțelegerea căreia statul investeste fonduri de zeci și sute milioane lei. De aceea, pe drept cuvînt, se pune întrebarea: cui, pe ce mîini se încredințează aceste moderne mijloace tehnice, capabile — prin folosirea lor judicioasă — să realizeze un volum de producție din ce în ce mai mare, de calitate superioară și la un preț de cost în continuă scădere?

La Combinatul de fibre artificiale din Brăila, unde am început ancheta, ne-am notat alte cifre: planul anului trecut la producția globală a fost îndeplinit în proporție de 85,8 la sută, iar în primul trimestru din 1968, de 98,8 la sută. Față de capacitatea proiectată, indicele realizat pe patru luni din acest an este de 91,5 la sută la celofibră și 85,9 la sută la rețeaua de distribuție. Deși combinatul a intrat în funcțiune în anul 1964, parametrii proiectați nu au fost, nici la ora actuală, atinși. Încercînd o explicație a acestei stări de lucruri, arhicunoscută de Ministerul Industriei Chimice, ing. Teodor Anghel, director tehnic al combinatului, ne spune:

— Într-adevăr, situația e departe de cea așteptată. Cauzele sînt multiple și complexe. Întîmpinăm greutăți în legătură cu asigurarea forței de muncă. Unii muncitori stau în timp în combinat și pleacă, iar furtuna exagerată are o influență deosebit de nefavorabilă asupra calificării.

Pentru ca, tov. Nicolae Coadă, secretarul comitetului de partid, să adauge:

— Cîrt este că în combinatul nostru nu am reușit încă să dezvoltăm în rîndurile lucrătorilor o mentalitate de muncitor industrial, cu toate atribuțiile ce trebuie să-l caracterizeze: stabilitate, dorință de a-și ridică calificarea, dezvoltare și da-

reuire în îndeplinirea sarcinilor de plan. Inevitabil, strict necesar era și un răspuns la întrebarea: cu ce revenea și îi revine în continuare sarcina pregătirii temeinice a oamenilor strins legați de cerințele combinatei, dacă nu, în primul rînd, conducerii acestuia și organizației de partid de aici? Pe scurt, iată cum se desfășoară răspunsul. La început, la intrarea în funcțiune a combinatului, s-a realizat calificarea unui nucleu de bază de muncitori și tehnicieni, cu toate că, așa cum ne spunea tov. Ovidiu Șerban, șeful serviciului plan, chiar de la început s-au făcut unele erori, deoarece marea masă de muncitori nu a participat la probele tehnologice. Cu timpul însă, nucleul inițial nu a mai fost dezvoltat, iar locul unel muncitori, de mare lăcăt adîncire pentru formarea unor noi contingente de lucrători bine pregătiți tehnico-profesional, a fost luat

ancheta economică

de fluctuație. Este suficient să amintim că, în anul trecut, s-au angajat 1525 salariați, alți 1394 plecînd din combinat, ceea ce a declanșat imposibilitatea — așa cum se exprima cîineva — de a califica temeinic această „armată” de muncitori, mereu altă.

— Au fost și cursuri de calificare, dar „greu” cade pe calificarea la locul de muncă, ne spunea tov. Marcel Luca, șeful serviciului organizației muncii.

— Cîi durează această calificare? — Într-un... 2-3 săptămîni. Ce să facem? Nevoile sînt stringente, nu avem timp de așteptat.

Această calificare din fugă nu rămîne însă fără consecințe. La 1 aprilie, din totalul muncitorilor din rețeaua chimie, 23 la sută o dețineau cei de categoria a treia de calificare, 18,4 la sută aveau categoria a patra, iar 3,2 la sută obținuseră categoria a șaptea sau a opta.

Nu pleדם pentru trecerea tuturor muncitorilor în categoriile superioare de încadrare. Obținerea unei asemenea titlaturii presupune experiență bogată, cunoscințe multilaterale, înaltă responsabilitate în muncă. Dar, de aici și pînă la a menține

în stare de... necalificare și slabă calificare circa 42 la sută din totalul forței de muncă, cu o diferență diferență. Gradul scăzut de calificare nu influențează numai nivelul redus al productivității muncii, care se situează sistematic sub prevederile planului, ci, are consecințe negative și asupra calității producției. Pentru trimestrul I 1968, s-a stabilit că la produsul rețele cord calitatea „super-super” va deține 33,3 la sută, calitatea „super” revenîndu-i restul. Realizările însă — date înapoi, printre alți factori, de elementul om — au marcat pentru calitatea „super-super” numai... 0,6 la sută. Urmările acestui decalaj între plan și efectiv trebuie căutate și în rîndul celor peste 12 milioane lei cu care, în trimestrul I, nu s-a realizat sarcina de reducere a prețului de cost. Dar nu numai aici. Consistența stocuri de rețele cord super, anterior formate, (nefiind solicitate de beneficiari, care aplează în continuare la import) au determinat utilizarea doar a 42 mîinii, din cele 54 existente. Am întrebât: ce fac muncitorii afectați celor 12 utilaje inactive?

— Stau și ei pe lângă mașinile care lucrează efectiv. Mai învață și ei cu acest prilej, ne-a răspuns șeful serviciului plan.

Tov. Virgil Crișan, de la comisia economică a comitetului județean de partid, a rezumat:

— La combinat, condițiile de muncă sînt dificile. E adevărat, aici se aplică un sistem de salarizare preferențial, dar asta nu rezolvă totul. Comitetul județean de partid a stabilit, împreună cu conducerea combinatului, un plan de măsuri menite să ușureze munca, și o față mai rîndnică. Se pare însă că, pe această linie, sînt multe de făcut, sprijinul mai substanțial al ministerului tutelat fiind deosebit de oportun.

De la Brăila, am transferat investigațiile la fabrica de tricotate „Unitatea” din Sighetul Marmăției. Aici, la sfîrșitul anului trecut, a intrat în funcțiune o modernă secție care, cu cele 276 utilaje de tricotaț și cu mașinile de confecționat instalate, va executa anual cu 1,2 milioane bucati tricotate peste capacitatea de producție a vechii secții.

— La intrarea în funcțiune a secției, ne relatea tov. Iosif Varhanyovschi, directorul fabricii, pentru descrierea utilajelor, dispunem de 370 cadre, față de 134 cîi erau necesare. Chiar și acum ne lipsește cîm 110 muncitori reclamați de utilajele de bază.

O precizare: cadrele care deservesc noile utilaje au ca pregătire, de multe ori, patru clase elementare, iar „experiența” în producție variază între 3 luni și un an. În plus, lipsa de prevedere în pregătirea din timp util a cadrelor necesare se reflectă și în mentinerea „sub huse” a 40 mașini, alte 32 funcționînd în primul trimestru doar într-un singur schimb. Ca urmare, în această perioadă s-a pierdut o producție în valoare de aproape 2 milioane lei. Însă, implicățiile se sînt laant.

În primul trimestru, ne-a spus tov. Vasile Oceanu, inginer șef, „Unitatea” a depășit consumul specific de materie primă cu peste 92.000 lei. Din mărimea pierderii, în plus, s-au realizat în plus circa 125.000 bucati tricotate, în valoare de 2.541.000 lei.

Dan MATEESCU Sever UTAS (Continuare în pag. a III-a)

Întîlnirea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu conducerea Uniunii Scriitorilor

În ziua de 22 mai a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășul Paul Niculescu-Mizil au avut o întîlnire la sediul Comitetului Central cu membrii biroului Uniunii Scriitorilor și ai biroului organizației de bază P.C.R. a scriitorilor din Capitală. Au luat parte acad. Zaharia Stancu, Ion Pas, Pop Simion, Letay Lajos, Eugen Barbu, acad. Geo Bogza, Demostene Botez, Anton Breleanhofer, Mihnea Ghionțiu, Alexandru Oprea, Marin Prodan, Aurel Rău, Tiberiu Unta, Constantin Chiriță, Cezar Baltag, Geo Dumitrescu, Ion Horea, Eugen Je-

boreanu, Ioanichie Olteanu, Szasz Janos. La întîlnire au participat tovarășii Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Dumitru Ghise, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Alexandru Balaci, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. În cursul întîlnirii au fost discutate probleme actuale ale creației și criticii literare, precum și ale pregătirii celei de-a III-a Conferințe pe țară a scriitorilor din România.

Ce loc ocupă mecanica în învățămîntul nostru superior?

Convorbire cu acad. Caius IACOB

Lucrările Plenarei Comitetului Central, noua lege privind învățămîntul românesc, îsi aplică peocul și îsi îmbogățesc semnificațiile cu ocazia dezbaterilor, frecvent întîlnite în aceste zile, în instituții facultăți și, îndeosebi, în colectivele catedrelor universitare. Indicațiile cu privire la rolul întîlnirilor la corpul didactic în întreaga activitate de îmbunătățire a procesului de învățămînt superior, în pregătirea și instruirea studenților, cit și în educarea generală, cetățenească a tineretului, imperativele largirii atribuțiilor catedrelor în viața universitară și valorificarea mai eficientă a întregului lor potențial științific și didactic se află în centrul atenției generale. Cu prilejul unor asemenea discursuri desfășurate în cadrul de mecanică de la Universitatea din București, l-am rugat pe academiicianul Caius Iacob să începem convorbirea prin abordarea unei probleme de principiu: rolul colectivităților de mecanici în dezvoltarea științei și a specialiștilor necesare economiei.

— Din cuvîntarea rostită de secretarul general al Comitetului Central la Plenara din 22-25 aprilie se desprinde, ca o concluzie importantă, ideea că orice măsură adoptată în domeniul învățămîntului trebuie să asigure satisfacerea cerințelor care vor apărea în dezvoltarea economiei, științei și culturii. Aceasta cu atât mai mult cu cît și în prezent există secționare insuficient asigurate cu cadrele necesare, din care cauză cu greu se poate face față tuturor sarcinilor economice. În acest sens a fost citată situația electronicii și energiei nucleare, dar tot atât de bine s-ar fi putut exemplifica acest fapt și cu ajutorul mecanicii. Pentru că și aici situația îmbracă un aspect dintre cele mai neobișnuite în ciuda faptului că aproape jumătate din cercetările științifice mondiale fac

parte din domeniul mecanicii, că această știință este astăzi indispensabilă în tehnica construcțiilor civile și industriale, în automatizare, hidrodinamică, prelucrarea metalelor și a materialelor plastice, transporturi feroviare, maritime și aeriene, navigație cosmică ș. a., în țara noastră aportul specialiștilor este vizibil deosebit în domeniul cercetărilor fundamentale și mai puțin în sectorul aplicativ. O bună parte din cadrele își orientează eforturile spre prezentarea de comunicări științifice și redactarea volumelor de specialitate, în timp ce în unele secționare industriale cu care aceste științe se înrudesc, încă se mai lucrează cu metode vechi de cel puțin un secol. Cauză rezidă în faptul că la noi mecanicii mai este considerată o știință abstractă, teoretică sau uncoară este chiar confundată cu matematica aplicată. Așa se explică și pregătirea foarte sporadică în domeniul mecanicii pe care o oferim studenților. De pildă, studenții facultății noastre de matematică și mecanică sînt pregătiti în primii 3 ani prin

cursuri comune. În această perioadă cele mai numeroase sînt cursurile de matematică. Și în vreme ce în anii IV și V, studenții matematicieni reușesc să dobîndească un început de specializare în cîteva direcții importante, celalți abia în anul IV încep pregătirea cu caracter general de mecanică. Este explicabil de ce, în medie pe an, noi nu reușim să oferim industriei un număr mai mare de 6-8 specialiști. Și asta în vreme ce efectivul cadrelor de mecanici este foarte redus în raport cu necesitățile existente în vederea soluționării unor foarte numeroase probleme ale progresului tehnico-științific și industrial al țării noastre — care trebuie să aplice în tehnica rezultatele hidromecanicii, aerodinamicii, elasticității, plasticității etc. — sînt practic desecate. Ne e teamă ca o asemenea mentalitate să nu se repercuteze și asupra elaborării proiectului Mihai IORDANESCU

(Continuare în pag. a V-a)

masa rotundă a „Scînteii”

COORDONATELE EVOLUȚIEI TÎNĂRULUI SCRITOR CONTEMPORAN

Reunindu-i în jurul mesei rotunde pe cîțiva dintre reprezentanții generației scriitoricești afirmate în anii din urmă, semnatori ai unor volume de versuri sau proză apreciate de public și de critică, i-am invitat să-și spună părerea — desigur fără pretenția de a epuiza toate aspectele problemei — asupra preocupărilor și aspirațiilor lor creatoare, asupra orizontului de viață și filozofic al tînărului scriitor al zilelor noastre. Publicăm în pagina a IV-a a ziarului opiniile și considerațiile exprimate cu prilejul acestei mese rotunde organizate de „Scînteia”.

ÎN ȚĂRILE NORDICE

Largă mișcare pentru dezvoltarea relațiilor intereuropene

Finn GUSTAVSEN, Deputat în parlamentul norvegian din partea Partidului socialist popular

Recent, 6.000 de bărbați și femei din Norvegia și-au pus semnătura sub un apel în care se cere ca „Norvegia să părăsească N.A.T.O., astfel ca țara noastră să poată activa din nou, liber și independent, pentru dezarmare, pace și ordine de drept internațional”. Apelul este începutul unei campanii avînd ca scop să grupeze în jurul ideilor acestui document pe toți cei care, în cadrul partidelor lor, a altor organizații, ca și în cadrul vieții sociale, în general, vor cere și vor activa pentru ca „Norvegia să ia de îndată măsurile necesare renunțării la calitatea ei de membru al N.A.T.O.”

Forțe tot mai puternice din țările nordice, membre ale N.A.T.O., (Norvegia, Danemarca și Islanda) cer să se pună capăt rolului umilitor ce revine acestor țări ca „parteneri fără cuvînt” și ca platforme pentru bazele militare ale Statelor Unite.

În Norvegia, forțele ce se opun participării în continuare a țării la N.A.T.O. își susțin poziția prin următoarele argumente fundamentale: Obiectivul politicilor externe a Norvegiei trebuie să fie asigurarea independentenței țării și aducerea unei contribuții proprii la desîntărea, dezarmare și pace. Calitatea Norvegiei de membru al alianței atlantice nu servește un astfel de obiectiv. Statele Unite sînt forța dominantă în cadrul alianței și conflictele militare ale acestei mari puteri, azi în Vietnam, mîine poate în alte părți ale lumii, pot duce la situația ca Norvegia să fie atrasă în aceste conflicte. Strategia care se bazează pe folosirea armelor atomice și prezența în nord într-o bază militară, sprețec primejdia unui război pushtior.

(Continuare în pag. a V-a)

Întîlnire la C. C. al P. C. R.

Miercuri, 22 mai, tovarășii Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass și Bujor Sion, șefi de secție la C.C. al P.C.R., s-au înlînit cu delegația Partidului Progresist al Oamenilor Muncii din Cipru (AKEL), care face o vizită în țara noastră.

Delegația este formată din tovarășii Andreas Fantis, secretar general adjunct al Partidului AKEL, director al ziarului „Haravghi”, conducătorul delegației, Kyriakos Hristu, membru al Biroului Politic, și Grigorios Spiru, membru al Comitetului Central al Partidului AKEL.

Cu acest prilej a avut loc un schimb de informații privitor la activitatea și preocupările actuale ale celor două partide.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

IN PAGINA A VI-A

• CUVINTAREA DELEGATULUI ROMÂN ÎN COMITETUL POLITIC AL O.N.U. • MIȘCĂRILE SOCIALE DIN FRANȚA; POZIȚII ȘI IMPLICĂȚII POLITICE

(Continuare în pag. a V-a)

Telegrame

Excelenței Sale DI. ZALMAN SHAZAR

Președintele Statului Izrael

TEL AVIV

Cu ocazia realegerii dumneavoastră în funcția de președinte al Statului Izrael, vă adresez, Excelență, cordiale felicitări și urări de progres pentru poporul izraelian.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Cu prilejul zilei naționale a Norvegiei, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a trimis o telegramă de felicitare regelui Norvegiei, Olav al V-lea.

În răspunsul său, regele Norvegiei a transmis președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România sincere mulțumiri pentru bunele urări care i-au fost adresate.

(Continuare în pag. a II-a)

FREAMĂȚUL PĂDURILOR SUCEVEI

Micul tren forestier pleacă de la combinatul forestier al Fălticeniilor, și se întoarce aici: e o relație între combinat și pădurile îndepărtate, o legătură continuă, cu importanța ei. Pe lângă traversarea mării, urcăm pe drumuri de beton sau de piatră cubică, pietruite sau abia schițate în pămîntul tare. Poarta către pădure e astfel larg deschisă, dar între componentele ei se potrec niște mișcări semnificative, materializate în construcția de drumuri care să facă mai economică transporturile forestiere. Cîștigul e tot mai mult de partea șoselelor, așa că, de pe acum pîntecul „cefelei” se pregătește să-și ia locul în muzeul unei ocupații care și aici capătă pe zi ce trece însemnele moderne ale industriei.

Tineri, mai ales tineri, desprîși din tradiționala mîncare de tăietori de pădure a familiilor lor, au devenit șoferi, tractoriști, mecanici, au luat pe seama noii meserii legătura dintre păduri și combinatul forestier de la mîrginele Fălticeniilor. Iar legătura nu e pur și simplu una de ordinul producției. Efectul psihologic este evident în dispariția aproape completă a izolării — senzații de singurătate și monotonie, cîndva specifice profesiei și locurilor. Tinerii aceștia aduc, dacă se poate spune așa, un aer nou în păduri. Acest sentiment ne însoțește statornic în timp ce traversăm sate cu nume frumoase — Cornu Lunicii, Mîini, Slatina...

...Biroul unui director: încăpe-

re neutră, cam rigidă și cu aer de „cașă mare” locuită doar din cînd în cînd, sobru mobilată (în afara unui fastuos barometru încadrînd la acea oră „variații”, cînterul din colț cu o halieuză aducînd o hală de fabrică) și, pierdîndu-se cum poartă plutașii, Omul, tînar (31 de ani, de doi ani director al acestei întreprinderi, după ce a parcurs o fierăzătoare și complicată, începînd de la șef de sector în pădure) e vădit stîngherit de avansata de felicitări și festivități prilejuită de decernarea steagului și, cu un aer ușor adolescentin, încearcă să dirijeze discuția pe jăgăturile ocupațiilor zilnice, din care desprînd că e într-o acută și permanentă criză de timp, că mereu are senzația că va intrîzia într-un loc sau altul.

Operează cu suprafețe (întreprinderea exploatează pădurea de pe multe mii de hectare), distanțe, cantități, face observații asupra unor treburi cotidiene ori de viitor, consultă situații, semnează, aprobă, respinge, totul într-un vîrted care prinde vîntă sub ochii mei. Puținele ore de birou ale inginerului Ioan Tătaru, directorul întreprinderii forestiere din Fălticeni, se petrec mereu așa.

Steagul de întreprindere frunțată pe ramură ocupă jumătatea de sus a unei vitrine așezată pe culoar. În a doua jumătate, puțin cam înghesuită,

Platon PARDAU (Continuare în pag. a V-a)

Oricît de neobișnuit și provocăc în jur și de neațent la reacțiile semeniilor ar fi un om, nu poate să nu remarce — dacă întîmplarea l-a purtat pe acolo — eierogonia chipurilor și comportărilor din sala de sedințe a unei judecătorești. De la profesor universitar venit să depună măritura într-un proces de divorț pînă la adolescentul care e intrat „din curiozitate”, de la lelița cu gura purgă ce-și așteaptă rîndul — se judecă cu o vecină din pricina unei mițe care i-a spart un ghiveci — și pînă la compozitorul care are un litigiu localiv, toți sînt uniți prin curiozitatea ce o manifestă față de cauzele atîte în dezbatere și prin faptul că nu-și ascund reacțiile cînd se desvăluie o împrejurare sau alta. Atunci fiecare are ceva de spus. Trecînd prin indignare, compasiune, huc sau nodumerie, fiecare în felul lui își manifestă atitudinea față de cele ce află în clipa aceea. Rareori sala este însă unitară. Una și aceeași replică stîmeste într-o parte o vesselio nedîmîșulată iar în alta o tristete la fel neascunsă. „Fel de fel de

lume...” — cum spune o vorbă. Am asistat cu cîteva săptămîni în urmă la pronunțarea unei sentințe într-un proces penal. Felul cum a reacționat sala ne-a pus pe gînduri și ne-a îndemnat să scriem rîndurile de față. Era judecat un tînar în vîrstă de 25 de ani, Pa-

nii sentinței, o rumoare cvasiv-unanimită a trecut într-o anumită categorie a asistenței. În ochii unora s-a aprins lucrarea compasiunii. „Un an închisoare pentru 595 de lei?” — m-a întrebant cîineva. (Pentru că acesta este prejudiciul stabilit pe care P. G. l-a adus avutului obștec). Nu pot

după suma pe care gestionarul necinsit și-a înșurinat din avuții staturului. „Tînarul — se spune în cazul de mai sus — n-a furat decît cîteva sute de lei...”. Dar cuvîntul cel mai important în frază nu este cuvîntul „decît” așa cum accentuau cei ce o pronunțau, ci cuvîntul „furat”.

— În ultima vreme, ne relatea tovarășa Ilticia Airinei, președintele Colegiului I penal de la Tribunalul Municipiului București, sînt mai rare delapidările „spectaculoase”, mai rare loturile de hoji ce și-au însușit din avuții obștece sute de mii de lei. Controciile s-au înmulțit și și-au sporit eficiența. Nu putem spune însă că au scăzut „mici” delapidatori, rozători. 700 de lei, 2.150, 1.400, 3700 — sînt sume frecvente. Tribunalele îi condamnă, așa după cum merită pentru faptele lor. Avem mult de luptat cu rătăcișia retrogradă a mentalității „micii clipești”, a invirtălii.

Trebuie să observăm că adunate una lîngă alta, aceste sume atîmă George-Radu CHIROVICI (Continuare în pag. a II-a)

Rozătorii

Fusele tehnician deparator la unitatea de reparății din str. Avrig a cooperativei „Radio Progres”. Martorii ce trecuseră prin fața barei arătaseră cu lux de amănunte că acesta se dedase unor practici ilicite: uneori trecea pe chitanțe sume mai mici decît cele pe care le încasă de la cetățeni, alteori nu elibera deloc chitanță și costul reparății îl băga direct în buzunar etc.

ia clipa pronunțării

COORDONATELE EVOLUȚIEI TÎNĂRULUI SCRITOR CONTEMPORAN

În jurul mesei rotunde: SÎNZIANA POP, ION ALEXANDRU, GEORGE BĂLĂIȚĂ, CORNELIU OMESCU, MARIN SORESCU, NICHITA STĂNESCU, CONSTANTIN STOICIU, NICOLAE VELEA

Cercetarea filozofică a realității sociale este indispensabilă

„Cred că nici un scriitor tânăr nu poate să afirme că posedă un sistem de gândire, un prizonat sau chiar un univers filozofic definitiv constituit — a înțeles precizie la începutul discuției CORNELIU OMESCU. Dacă el, totuși, ar crede sau ar afirma că este un artist complet, această încredere exagerată l-ar putea conduce, cel mult, spre o ratare prematură. Ceea ce noi am acumulat până în prezent — mă aștept să nu numai la experiența de viață, ci și la ceea ce se include în mod obișnuit în noțiunea de cultură — reprezintă de fapt un prim pas în raport cu exigențele epocii noastre, în contextul societății în care trăim. În diferent de intensitate și viteză cu care un scriitor a străbătut primele etape ale evoluției sale, el se află într-un sistem complex de modificări constante și subconștient care întregesc o reală stare de efervescență în universul interior al fiecărui dintre noi. De aceea, abordarea universului filozofic al tînărului scriitor mi se pare un act de informație necesar. Tocmai pentru că surprindem un moment al procesului atât de complex de cristalizare a unei virtuale personalități artistice, se pot descrie acele elemente care, prin decantări ulterioare, se vor putea potența la nivelul autenticelor împliniri.”

Consecința carențelor în acumularea „experienței de viață”

„Aș vrea să revin succint asupra unei idei exprimate într-un fel și de C. Stoiciu, subliniind una din implicările sale. Este vorba de aspectul înedit al formei pe care îl ia în epoca noastră raportul dintre necesități și realități, dar mai ales de transmutațiile pe care le operează evoluțiile rapide în caracterul acestor raporturi. În primul rând se remarcă multiplicarea și îmbogățirea realităților, fapt care le face să pară din ce în ce mai greu de surprins și de descris în dinamica lor interioară. În al doilea rând, sint impresionat de metamorfozele necesităților, care, fiind inițial subiective, devin surprinzător de repede obiective și se transformă rapid în realități ce se suprapun sau se integrează realităților. Apoi, din direcții neașteptate, apar necesități noi care urmează, într-un timp din ce în ce mai scurt, acești metamorfoze. Am menționat acest aspect deoarece el generează dificultăți noi și sporite în domeniul creației artistice, cărora orice poet sau prozator trebuie să le răspundă prin lucrările sale. Din nefericire însă, unii dintre noi sînt preocupati de suprafețele acestor metamorfoze, ignoră adâncimile pentru că nu le cunosc. Aici s-ar putea vorbi despre experiența de viață a scriitorilor, fapt care nu trebuie considerat doar un handicap al vârstei, ci și un rezultat al comodității. Subiectul experienței de viață s-a dovedit incomod de cite ori a fost abordat. S-au tras unele aberante concluzii frumoase și ambigue, care au facilitat într-o anumită măsură îndepărtarea de ideea învederării realităților unui

lozofică a realității sociale este indispensabilă. Cu atât mai mult cu cât concepția noastră despre lume și viață este aceea a materialismului dialectic și istoric. În fond, oamenii acționează în viața de zi cu zi minți de gândire, pașunile și interesele lor, fără să se gîndească totdeauna la faptul că acționează conform unor necesități, că necesitatea se naște din evenimentele vieții lor. Contopirea gîndirii creatoare cu obiectivitatea, punerea în slujba necesității a talentului, descurajarea devenirii lumii înconștientă, a dimensiunii spirituale a timpului în care ne aflăm înseamnă deplină angajare, înseamnă împlinire artistică. Desigur, acestea sînt lucruri în general știute, pe care am fi nu totuși să le reamintesc. Niciodată — și mai cu seamă azi, în condițiile în care personalitatea fiecărui cetățean într-o anumită măsură este pusă în tensiune specifică epocii de intens progres social, tinzînd spre recăstigare a umanului, spre auto-perfecționare morală, închiștarea într-o anemică modalitate de expresie, exclusivismul impus, de orice natură, restrîngerea investigației doar la anumite aspecte ale realității n-au făcut cașă bună cu adevărata creație, cu arta. În fluxul mereu viu al literaturii noastre, tinerii scriitori — cred din toată inima acest lucru — sînt și vor sînt să găsească în partea adevărului talentului său, vor reuși, alături de ceilalți oameni al condeului, să dea acele cărți bune, atât de mult așteptate de stăpînul lor — cititorul — acele cărți dominate de gîndul nobil al vremii pe care o trăim.”

De ce uneori debuturile bune nu se confirmă ulterior

„Multe probleme se leagă într-un fel sau altul de tema acestei mese rotunde” — a spus SÎNZIANA POP. Ne putem, de pildă, întreba dacă prima carte a unui autor poate constitui un criteriu în configurarea universului său. Mă aștept că un debut, îndeosebi în proză, este cel mai ades o confesie de biografie. Biografia totală sau biografie pe părți. O confesie care se produce pe bază de talent, de bun simț literar și de intuiție. De prima carte se leagă de multe ori promisiuni. Un debut interesant e o garanție pentru ce va urma. Debuturile exemplare avem. N-avem întotdeauna și urmarea. Există cite o carte, dar în puține cazuri există cărți. Dacă mai apar, uneori simptome ale mimetismului sau ale epigonismului, acestea cred că se datoresc în primul rînd mulțumirii de sine, cu prima carte, cit și cu orientarea spre noiștre pe care ea le exprimă. De aceea trebuie să tindem spre o îmbogățire a universului nostru, spre o deschidere la viață în ceea ce exprimă plenar realitățile prezentei și socialiste, să-i adăugăm noi valențe, care să se reflecte în autentice împliniri. În proză, acestea pot fi înnoiri de limbaj. Sau ale modalității, ale expresiei. E-adevăr, proza înnoiază și formal. Dar impulsurile inițiale sînt de natură culturală și estetică și de elemente de decor și facilită, nechemată și ascund mai ales acți. Limbajul poate fi copiat, dar emoția mimată și falsul se depistează în mod evident. Este cîntecul primar și unul și copia copiei sentimentului și o coajă care se desprinde. Deși literatura suportă și impurități, valorile se vîdese totuși datînd cu vîrstă de nouăzeci de ani. Pornind de la ideea de valorizării în scurtă vreme de la apariție a multor cărți aparținînd unor autori aflați la începutul activității lor literare, ION ALEXANDRU a arătat în cuvîntul său: „În momentul în care se pune problema unei noi generații în cultură — și în ce privește literatura noastră se poate vorbi de o generație nouă, constituită mai mult sau mai puțin în ultimii ani — trebuie să ne întrebăm cite de nouă această generație și pe ce se întemeiază nouătea ei. Această temeinicie a noității trebuie stabilită stînd că numai statornicia culturală trecutului poate forma și numi într-adevăr nou. Or, în fata acestui trecut mi se pare că sintem adeseori deficiente, pentru că se scrie prea mult și se gîndește puține. La vîrstă noastră, Eminescu, căruia am dori să-i dăm o replică prin ceea ce realizăm, se întorcea deja din Germania cu o serie cartea zotică de nivel european și traducea pe românește din „Critica rațiunii pure”. Pentru că Eminescu știa că

Sub bolta imensă a spiritualității românești

Considerînd că, în fond, gîndurile și întrebările pe care și le pune un creator se vîdesc în tot ceea ce scrie, MARIN SORESCU s-a referit și el la necesitatea unei mai adînci înțelegeri a lumii pe care un scriitor încearcă să o exprime în opera sa: „În antichitate, oamenii se simteau stăpîni ai universului

prin gîndire, stăpîneau înțelul totuși, teoretic, spiritual, iar faptele ca descoperirea Americii de exemplu, au venit mai pe urmă. Poate că ar trebui să simțim mai înțel lumea, în întregime, pentru că după aceea s-o reflectăm. Noi pară neapărat o carte. George Călinescu deplîngea undeva dispariția omului de idei și apariția universitarului. Oamenii care se înfălesc și discută bibliografic într-un sens asemănător — evident că în mod ironic — s-a putut modifica și definiția scriitorului: doi inși care îl birfesc pe al treilea se numesc scriitori. Toate acestea sînt însă lucruri care nu mă interesează. Nu am timp pentru ele. Revenind la problema „defecției”, consider că reaptă e cea mai de sus ar fi „contemporal”, pentru că de fapt, în mod obișnuit, trebuie să te cobori la o adevărată vîntătoare rezultată. Poetul aduce în impresiile, bagă lumea în sacul lui de subiectivitate — altfel toate scrierile ar semăna între ele. Poetul trebuie să icodească totul, să se suprapună în primul rînd pe sine, să vadă ce mistere, scopuri și legi universale transpar prin el. A cui eglie apare sub haurărilor lui nervoase? E zguditor să vezi, la sfîrșit, că fără să vrei uneori și împotriva tăi, și împotriva altelei, și fără efort și cu înverșunare pentru luciditate și filozofie, dintr-un exces interior, determinat de o neglijență mai îndelungată a acestor chestii, lăsată să se creadă că arta se poate crea în mod spontan. Pasternak îl sfătuieste pe poet să trăiască modest: „Și în necunoscut te-afundă! / Și pierde-te în el, ascultă-l, ascultă-l pe acest casă-n ceață. Cînd ceața e de nepătruns”. Există un spațiu interior pe care n-ai voie

Revelația asupra existenței umane

„După părerea mea, orice realitate de care lei cunoștință, prin sentimente, este nouă și a spus în conștința sa că este un tânăr care abia învață „mesesugul” ce o inovatie aduce el, tînărul care a scris câteva schițe sau un roman de 60 de pagini u-nu necunoscut a căru funcționare nu îl este înghițit de deplină conștință? Cu toate acestea, păcatul „experimentalului” pe capul lui este aruncat. El nu poate fi decît mulțumit și foarte mulțumit: atât de tînăr și atât de păcătos... În schimb, nimeni nu se ocupă de experimentele scriitorilor de mult consacrați! Cineva ar putea înțelege de aici că experimentul lipsește în literatura noastră de desăvîșire? Ar fi o interpretare cu totul tendințioasă. Vedeti, un scriitor adevărat — tînăr, în vîrstă — scrie o carte și avînd nevoie de una sau de toate tehnicile cunoscute le folosește, pe rînd sau toate o dată, dar nu asta e important, asta e cel mai puțin important, indiferent dacă el își stăpînește personajele sau, dimpotrivă, e stăpînit de ele, dacă acest fel de lume o fi fost vreedată creată sau se poate într-adevăr crea. Ce este decît important? — voi fi întrebă. Nu știu, voi răspunde eu. Și poate nu voi fi pedepsit pentru neștiința mea, fiindcă se vor găsi destul de multe cărți care să știe. Dar ceea știu și eu — despre datoria scriitorului de a fi al timpului său și nu al pașimii sale”. Asupra uneia dintre ideile exprimate și de alți participanți la discuție s-a oprit și NICOLAE VELEA: „Eșecul cărților cu bătăie scurtă de arși, al cărților care mîr peste noapte și nu prind dimineața citito-

ni. Această reflectare a lumii generale printr-o prismă individuală deformată realitatea? În cazul feticat al creației de orice natură, deci și estetică, o adăuga. Este, cu alte cuvinte, rezultatul unei îndelungi elaborări interioare a ideilor, prin prima concepție filozofice a scriitorului, care, în ceea ce ne scriește pornind de la principiile creatoare ale gîndirii marxist-leniniste, investighează în profunzime realitatea înconjurătoare, relevîndu-i adevărurile și sensurile umane fundamentale”. Despre legătura scriitorului cu realitatea înconjurătoare a vorbit și SÎNZIANA POP, referindu-se la opțiunea prozatorului pentru un anumit gen, pentru o anumite modalitate, în funcție de obiectivul pe care și l-a propus: „Ambiția prozei poate viza o convingere de ratarea lui mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe mină neprecupeților să le judece. Sau să le judece și ei, dar nu numai ei. Altfel se naște confuzia, cineva va putea vorbi cu convingere de ratarea lui Eminescu” și lumea chiar se va mira cum de atîtea generații au incrementat pe această cale, spre cultură, o apărare de cumpănă peste ființă. Acestea nu trebuie însă date pe

viata internațională

Cuvântarea delegatului român în Comitetul politic al O.N.U.

NEW YORK 22. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmis: Cea de-a 22-a sesiune, relată, a Adunării Generale a O.N.U. și-a continuat, miercuri, lucrările consacrate celor două puncte înscrise pe ordinea de zi: problema Africii de sud-vest și proiectul tratatului de neproliferare a armelor nucleare.

Cu prilejul acestei sesiuni, președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a informat pe participanții la dezbateri că în urma consultărilor și a unei comunicări făcute de președintele grupului statelor afro-asiatice, ambasadorul Privado Jimenez, s-a constatat că există un acord general pentru a se include lista înscrisurilor la cuvântul joi, 23 mai, la ora 18,00 (ora New Yorkului).

NEW YORK. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmis: În sesiunea de miercuri după-amiază a Comitetului politic al Adunării Generale, care dezbate proiectul tratatului de neproliferare a armelor nucleare, ambasadorul Nicolae Ecobescu, care, după ce a subliniat că popoarele, națiunile din întreaga lume sînt adine interesate în dezvoltarea lor economică, socială, în asigurarea unor condiții de viață civilizată, demne de concurență pe care știința și tehnica le-au încredințat în epoca noastră, ceea ce presupune ca o premisă esențială întărirea păcii și securității internaționale, a spus:

Republica Socialistă România acționează în mod consecvent și hotărât pentru realizarea dezarmării nucleare, pentru lichidarea armelor atomice, a producătorilor existenți și încetarea producției unor asemenea arme — calea sigură de eliminare definitivă a pericolului războiului nuclear. Guvernul român se pronunță totodată pentru măsuri cu caracter parțial, tranzitoriu, ca, de exemplu, încheierea unui tratat privind interzicerea răspândirii armelor nucleare.

Discuțiile pe marginea proiectului de tratat se desfășoară în prezent, a spus N. Ecobescu, în cea mai reprezentativă organizație mondială, chemată să se ocupe de problemele păcii

și securității — Organizația Națiunilor Unite. Delegația română consideră că negocierile laborioase din cadrul Comitetului celor 18 state pentru dezvoltarea în cheștiunea neproliferării armelor nucleare constituie o etapă necesară parcursă pe calea realizării unui acord internațional folositor și viabil. România și-a expus în spirit constructiv punctul său de vedere, atât asupra tratatului concret al proiectului de tratat cât și asupra caracterului și mersului negocierilor în vederea elaborării acestuia. Guvernul român militază în continuare pentru încheierea unui tratat care să satisfacă interesele fundamentale ale statelor în domeniul în care acesta este chemat să acționeze — energia nucleară.

Proiectul de tratat supus inițial dezbaterilor Comitetului de la Geneva a cunoscut îmbunătățiri prin includerea unora dintre propunerile făcute de unele state participante, inclusiv România. Convingerea noastră, a subliniat reprezentantul român, este că posibilitățile de îmbunătățire a textului nu s-au epuizat și că dezbaterile prezente în Organizația Națiunilor Unite constituie o ocazie prielnică pentru examinarea atentă și multilaterală a proiectului de tratat, dînd astfel expresie naștinilor comune ale națiunilor de a găsi cele mai corespunzătoare soluții problemelor primordiale ale omenirii contemporane — pacea, securitatea, progres.

Este firesc ca în abordarea acestor importante chestiuni să se pornească de la anumite cerințe de bază care, după părerea guvernului român, trebuie să asigure pași concreți în direcția dezarmării nucleare, să confere garanții de securitate statelor ce renunță la procurarea armelor nucleare, să împiedice sub nici o formă desfășurarea cercetărilor științifice și folosirea în scopuri pasnice a energiei atomice de către toate țările în condiții unui control echitabil.

România, împreună cu alte state, a susținut la Geneva punctul de vedere că tratatul de neproliferare trebuie să facă parte dintr-un lanț de măsuri a căror finalitate să o constituie eliminarea definitivă a pericolului nuclear. Prin încheierea unui tratat de neproliferare a armelor nucleare se pot crea condiții favorabile pentru înfăptuirea unor asemenea pași, prin încorporarea angajamentului de a se întreprinde măsuri privind trecerea la dezarmarea nucleară, cum ar fi încetarea producției de arme nucleare, lichidarea stocurilor existente și eliminarea arsenalului național a armelor nucleare și a mijloacelor de transportare a țintă a acestora.

O altă condiționată de bază a tratatului de neproliferare privește garanțiile de securitate pe care acestuia urmează să le confere statelor nenucleare. Delegația română susține punctul de vedere, larg reflectat în cadrul lucrărilor comitetului, conform căruia este necesar ca neproliferarea armelor nucleare să fie înfăptuită în condițiile asigurării tuturor națiunilor care renunță la aceste arme că nu vor fi niciodată victime ale unei agresiuni atomice sau ale amenințării cu folosirea armei nucleare împotriva lor. Statele nucleare ar trebui să se anga-

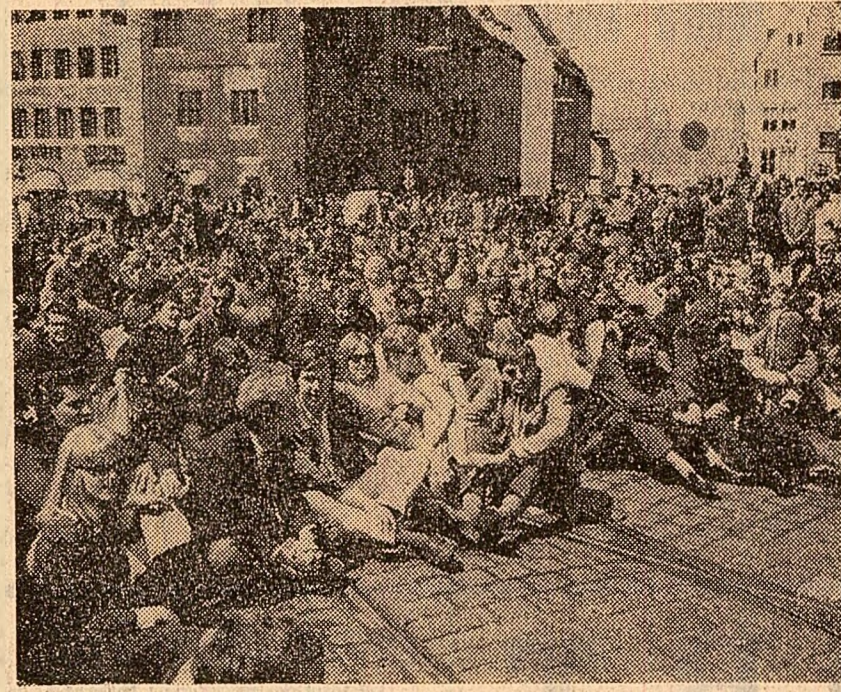
jeze solemn că niciodată și în nici o împrejurare nu vor folosi armele nucleare și nu vor amenința cu folosirea lor împotriva statelor care nu le posedă și se obligă să nu producă și să nu dobândească asemenea arme.

Dar, energia nucleară poate constitui, folosită în scopuri pasnice, o sursă indispensabilă, de importanță hotărâtoare, a dezvoltării generale economice, științifice și tehnice a oricărui stat. De aceea, fiecare țară dorește să nu-și vadă în nici un fel îngredite posibilitățile folosirii energiei nucleare în scopuri pasnice, atât în ceea ce privește mijloacele proprii, cât și accesul la sursele de aprovizionare cu materiale fisionabile, produse fisionabile speciale, echipament nuclear, precum și la informațiile științifice și tehnologice privind utilizarea pasnică a energiei atomice. Tratatul de neproliferare trebuie să constituie o bază legală solidă pentru o fructuoasă și necesară cooperare internațională în acest domeniu. Trebuie, așadar, să se ridice o stavilă de nădejde în calea răspândirii armelor nucleare și nicidcum să se creeze obstacole folosirii pasnice a energiei atomice, căreia îi este necesar să se garanteze dezvoltarea nestîfnită de nici un fel de condiții, de ordin politic sau economic, sau de modalități de verificare a felului cum se îndeplinesc stipulările tratatului.

Referindu-se la măsurile de control în cadrul tratatului, vorbitorul a arătat că obligațiile asumate de către părțile contractante să fie circumscrite la obiectivul acestuia — neproliferarea armelor nucleare. Controlul nu trebuie extins nejustificat asupra unor domenii care, prin natura lor, nu implică riscul proliferării armelor nucleare. Împărțim opinia că, în cazul nerespectării acestui principiu, exercitarea controlului s-ar putea transforma într-o frînă a activității statelor în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pasnice. Unui tratat destinat să stabilească anumite raporturi juridice într-un domeniu atât de sensibil ca cel al energiei nucleare, a arătat, de asemenea, vorbitorul, trebuie să i se asigure un mecanism care să asigure neîntrerupt buna lui funcționare.

Avînd în vedere aceste caracteristici menite să-i confere o trîncie deosebită, alături de alte componente indispensabile ce și-au găsit deja oglindiri în text, tratatul va constitui, a spus în încheierea intervenției sale Nicolae Ecobescu, o măsură necesară, corespunzătoare intereselor țărilor lumii, un factor de îmbunătățire a securității statelor, o poartă ce se deschide spre alte măsuri de dezarmare și în primul rînd de dezarmare nucleară.

România se pronunță pentru încheierea tratatului de neproliferare a armelor nucleare, la realizarea căreia a căutat și caută, împreună cu celelalte state, să-și dea contribuția. Ea concepe acest instrument internațional ca un mijloc eficient împotriva pericolului atomic, ca o măsură de destindere internațională, ca o contribuție la întărirea păcii și securității popoarelor, care să aibă ca rezultat dezvoltarea încrederii și colaborării între state, deschiderea de noi perspective eforturilor îndreptate spre dezarmarea nucleară.

Manifestațiile a studenților în piața centrală din Nurnberg (R.F.G.) împotriva legislației excepționale

CONVORBIRILE OFICIALE DINTRE REPREZENTANȚII R. D. VIETNAM ȘI S. U. A.

PARIS 22. — Trimisul special Agerpres, I. Ionescu, transmis: În sesiunea de miercuri a reprezentanților oficiali ai R.D. Vietnam și S.U.A., care a început la ora 10,30 dimineață și a durat 3 ore, primul a luat cuvîntul șeful delegației americane, Harriman. După ce a încercat să prezinte drept „legală” prezența celor o jumătate de milion de soldați americani în Vietnamul de sud, șeful delegației americane a făcut din nou apel la așa-zisa dezescaladare reciprocă ca o condiție pentru încheierea actelor de agresiune împotriva R.D. Vietnam. El a propus, de asemenea, să nu fie date publicității textele dezbaterilor care au loc între cele două delegații.

Ministrul nord-vietnamez, Xuan Thuy, a subliniat în cuvîntarea sa că S.U.A. sînt cele care au încălcat acordurile de la Geneva, pe care, de altfel, au și refuzat să le semneze, și de 14 ani continuă escaladarea războiului împotriva poporului vietnamez, intensificînd teroarea și masacrele în Vietnamul de sud și dezbaterile pe pămîntul nostru, de distrugere împotriva R.D. Vietnam. „Numai în primele 15 zile ale acestei luni numărul total al grupurilor de avioane în misiune s-a ridicat la circa 2.600, în timp ce în luna iulie a trecut de 2.900 în timpul întregii luni aprilie”. Subliniind încă o dată cererea legitimă a R.D. Vietnam ca S.U.A. să înceteze necondiționat actele de război împotriva R. D. Vietnam pentru a se putea trece apoi la discutarea celor-

late probleme care interesează cele două părți, Xuan Thuy a amintit că „guvernul Statelor Unite a acceptat în mod expres” această ordine de prioritate a problemelor ce urmează să fie discutate la Paris. În ceea ce privește cererea americană ca convorbirile să fie secrete, Xuan Thuy a arătat că lumea întreagă urmărește cu înfrigurare desfășurarea acestor convorbiri. Opinia publică mondială, inclusiv din America, cere din partea guvernului american o schimbare de atitudine la convorbirile de la Paris. „Iată de ce — a spus Xuan Thuy — nu putem răspunde încă cererilor americane. O vom examina, însă, la momentul oportun”.

În cursul sesiunii de miercuri, ministrul nord-vietnamez a precizat, de asemenea, că R. D. Vietnam este oricînd gata să respecte acordurile de la Geneva din 1954, inclusiv statutul zonei demilitarizate, asupra căreia americanii insistă atât de mult, dar pe care ei sînt cei care l-au încălcat și continuă să-l încalce. În cuvîntarea sa, Xuan Thuy a subliniat: „Lupta noastră dreaptă se bucură de sprijinul întregii omeniri progresiste și în special de sprijinul țărilor socialiste frățești. Toate țărilor socialiste ne aduc, în această luptă, un sprijin fără rezerve”, a încheiere, șeful delegației nord-vietnameze a arătat că „din cauza încăpățînării și a lipsei de seriozitate din partea americană convorbirile nu au putut progresa după o săptămîină de la începerea lor. În cazul în care aceste convorbiri oficiale nu vor ajunge la rezultate partea americană trebuie să poarte întreaga răspundere”.

Xuan Thuy a dat citire în continuare declarațiilor Ministerului de Externe al R. D. Vietnam cu privire la manevrele S.U.A. de a ridica problema relative la Cambodgia în cursul convorbirilor de la Paris. S-a convenit că vîntoarea sesiunii să aibă loc luni dimineață.

Rezoluție a Consiliului de Securitate privind Orientul Apropiat

NEW YORK 22 (Agerpres). — În cursul sesiunii de marți seara, consacrată examinării situației din Orientul Apropiat, Consiliul de Securitate a adoptat cu 13 voturi și 2 abțineri (S.U.A. și Canada) proiectul de rezoluție — prezentat de Pakistan și Senegal — prin care se cere Israelului să se abțină de la orice măsuri legislative sau administrative susceptibile de a modifica statutul juridic al Ierusalimului. Rezoluția califică drept nule și neavenite toate hotărârile luate de către autoritățile israeliene în partea iordaniană a Ierusalimului.

IERUSALIM 22 (Agerpres). — Agenția Reuter transmite, citind surse arabe, că aproximativ o mie de locuitori ai teritoriilor iordaniene ocupate de Izrael în urma evenimentelor din iunie anul trecut au sosit în orașul Ierusalim, în urma deciziei secretarului general al O.N.U., U. Thant, o scrisoare în care cereră insistență să se pună capăt ocupației pămînturilor lor. Printre semnatarii documentului se află șeful religiozilor musulmani al Ierusalimului, Saadeh Al Alami, primarii orașelor Nablus și Tulkarm, foști membri ai guvernului iordanian, diverse personalități arabe.

Naționalizări în Algeria

ALGER. — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite: În Algeria continuă seria naționalizărilor. Un comunicat al Consiliului Revoluției a anunțat naționalizarea a încă 27 de societăți cu capital străin. Societățile naționalizate aparțin sectorului industriei constructoare de mașini, energiei electrice, precum și sectorului industriei de îngreșăminte chimice și materialelor de construcție. Cele 27 de societăți naționalizate totalizau o cifră de afaceri anuală de 166 593 227 dinari, avînd peste 4 000 de salariați. În comunicatul președintelui se precizează, între altele, că sectorul de stat urmărește să preia sub controlul său baza dezvoltării economice a țării care-i va permite venitor a planifica și o dezvoltare mult mai echilibrată a economiei naționale.

PARIS 22 (Agerpres). — Președintele Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle, a primit miercuri după-amiază, la Palatul Elysée, pe regele Hussein al Iordaniei, aflat în capitala Franței într-o vizită particulară. Între cei doi șefi de stat a avut loc un schimb de păreri asupra actualiei situații din Orientul Apropiat. Au fost trecute în revistă, de asemenea, relațiile dintre cele două țări.

Miliarde pentru marionete

Congresul S.U.A. i s-a transmis marți o cerere din partea președintelui Johnson prin care se solicită noi credite suplimentare la dispoziția Administrației Suma, scotită în cifre absolute, se ridică la aproape 4 miliarde de dolari și este destinată „eforturilor militare în Asia”. Suma nouă cere se ridică „bugetul apărării naționale” pe anul fiscal în curs la 76,2 miliarde de dolari, în loc de 73,7 miliarde cit se prevăzuse inițial.

În fele unei posibile reacții nelavorabile din partea Congresului, Casa Albă a făcut cunoscute cîteva măsuri de „recuperare” a cheltuielilor de la alte capitole. Sînt vizate, mai cu seamă, sumele neutilizate în urma abandonării punerii în aplicare a sistemului de rachete anti-aer cheilă „Nike-X”. Se subliniază, însă, că „transferul” nu va afecta cu nimic programul sistemului anti-balistic „Senti-

nel” care este finanțat separat. Motivînd această cerere, ministrul apărării, Paul Nitze, a declarat că fondurile solicitate ar fi consecința direcției a caplurii naveli-spion „Pueblo” de la apele teritoriale ale R.P.D. Coreene și a oțensivelor forțelor patriotice din Vietnamul de sud. Sumele ar urma să fie cheltuite pentru „întărirea dispozitivelor americane” — 230 milioane dolari fiind destinați trupelor de ocupație ale S.U.A. din Coreea de sud, iar restul operațiunilor din Vietnam.

Observatorii sînt de părere că Johnson a cerut aprobarea celor 4 miliarde la insistențele marionetelor de la Saigon și Seul. Fallimentul regim de la Saigon, susținut de cei peste o jumătate de milion de militari americani dislocați în Vietnam, a lansat un ordin de mobilizare generală pentru persoanele între 18 și 45 de ani. Or, transmite agenția France Presse, „S.U.A. vor trebui să susțină cheltuielile pentru dotarea și modernizarea armatei sud-vietnameze”. În acești termeni se pune problema și cu contribuțiile de la Seul. După recenta înfrînere de la Honolulul, Johnson a promis că va onora cît mai curînd o parte din cheltuielile pentru modernizarea armatei sud-coreene.

Deci, alte miliarde de dolari vor fi destinate menținerii prin țări a unor regimuri marionetă, deștate și abandonate de propriile lor popoare. Contribuțiunile american va fi astfel obligat să renunțe la o nouă doză din bugetul personal în favoarea unor scopuri străine intereselor sale.

Deci, alte miliarde de dolari vor fi destinate menținerii prin țări a unor regimuri marionetă, deștate și abandonate de propriile lor popoare. Contribuțiunile american va fi astfel obligat să renunțe la o nouă doză din bugetul personal în favoarea unor scopuri străine intereselor sale.

Dumitru POPA

„MARȘUL SĂRACILOR”

MANIFESTAȚII ÎN FATA CONGRESULUI S. U. A.

WASHINGTON 22 (Agerpres). — Participanții la „marșul săracilor” s-au îndreptat marți după-amiază spre clădirea Congresului pentru a asista la lucrările acestuia și a depune cereri privind schimbarea condițiilor de trai ale negrilor. În apropierea clădirii ei au fost împingîni de forțe ale poliției.

CORESPONDENȚA DIN PARIS DE LA AL. GHEORGHIU

Criza politică și socială care a cuprins Franța s-a precipitat. După șapte zile de grevă, întreaga activitate economică este paralizată. Aproape opt milioane de oameni au muncit al încetat lucrul. Sute de mări fabrici, uzine, rafinării de petrol, gări, porturi, bazine carbonifere au fost ocupate de greviști. Ultimele telegrame anunță că în secțiunile sînt afectate: marile magazine din Paris, Banca Franței, centrele nucleare din țară, taxiurile. Halele din Paris au fost cuprinse și ele de o sărăcină de protest. Un timp de 24 de ore, Parisul oferă un tablou neobișnuit: autobuzele și metroul nu mai circulă; plutoane de bicicliști împing zecile de biciclete în aer prin oceanul de mașini particulare aflate în ambutelaje gigantice; serviciile de salubritate nu mai funcționează; cozi interminabile se formează la magazine, la stațiile de benzină, la ghișeele băncilor. Observatorii relevă că Franța nu a mai cunoscut acțiuni greviste de o asemenea amploare, cu ocuparea uzinelor, din anul 1936.

După cum este cunoscut, știința actualii mișcări sociale a izbucnit în urmă cu trei săptămîni la Universitatea din Nanterre. În mai puțin de o săptămîină, studenții au ieșit în masă în stradă, au declanșat o aprigă dezbateri parlamentară asupra evenimentelor, au văzut închezindu-se facultățile de la Nanterre și vechea Sorbonă. Forțele politicești au fost trimise să evacueze pe cei care ocupaseră Sorbona, ceea ce a trezit o profundă indignare în masa studenților. În zilele următoare au avut loc ciocniri în cursul cărora forțele politicești au re-

curat la bastoane și gaze lacrimogene. La întrebarea firească: cum se explică amploarea acestor mișcări, diferite cereri dau răspunsuri diferite. Din relațiile presei sînt conchitate cîteva fapte.

Primele agitații care s-au produs la facultățile din Nanterre au fost inițiate de elemente turbulente, anarhice și extreme, grupuri în general lipsite de un program politic sau afișînd idei pseudo-revoluționare. Lozincile pe care acestea au încercat să le fluture aveau un conținut neprecis, contradictoriu. Una din cele mai frecvente a fost boicotarea examenelor: „De o jumătate de secol — scrie revista „L'Express” — studenții francezi este permanent deșardăcinat. El are iuză liberă, dar el trăiește în tranziție, în pregătire și în precar. Fără altă alegere decît de a-și pune constant întrebarea ce este, cit va fi, ce va deveni, ce va face în viața sa ocupă în societate. El este stăpînit de o adevărată angoasă față de viitor. Oricare ar fi rezulta-

tele actualii mișcări. — Mișcările de masă au o esențială o maladie a civilizației noastre”. Așa cum se arată într-o motiune adoptată de studenții democrați din Nanterre, studenții se pronunță pentru o reformă democratică a universității, care să ducă la abolirea oricărei segregării sociale, să pună capăt recrutării tehnocrate și să creeze o universitate participativă activă la viața națională în scopul de a crea deuse pentru mun-

ciștii sectoare largi ale societății franceze, pe plan stîndu-se mișcarea revendicativă a oamenilor muncii. Un moment important în această evoluție a fost ziua de 13 mai, cînd consensul tuturor centrelor sindicale de grevă generală a fost urmat de milioane de oameni; iar zeci, sute de mii au ieșit în stradă la Paris, Lyon, Marsilia, Bordeaux, Brest etc. De atunci, în continuarea și întărirea mișcării greviste în societăți de ocuparea uzinelor. Muncitorii formulează și susțin revendicări care

ganțurilor sindicale în întreprinderi. Mișcările de masă au determinat numeroase deplasări de forțe în cercurile politice. Biroul Politic al Federației stîngi a cerut încetarea guvernului și ținererea de noi alegeri. Partidul socialist unit subliniază că singura soluție pentru criză este „traducerea în viață a obiectivelor celei mai profunde ale mișcării actuale”.

Jean Lecanuet, conducătorul Centrului democratic, se pronunță pentru un guvern al forțelor democratice și republicane, fără comunisti.

Marți și miercuri, în Adunarea Națională Franceză au avut loc dezbateri asupra unei motiuni de cenzură depusă de Federația stîngi democratice și criticea viu această politică, cerînd demisia guvernului. Guyllet, secretar general al Partidului socialist, care face parte din Federația stîngi, a acuzat guvernul că a provocat „criza socială care mai gravă din epoca noastră”. Au atras atenția și defecțiunile produse în rîndurile majorității guvernamentale. Deputatul gaullist de stînga, René Capitant, cunoscut jurist, a anunțat în timpul dezbaterii parlamentare că renunță la mandatul său, această ex-primă dezaprobare față de ministrul din guvern, responsabil de situația creată. Un alt deputat al majorității, Edgar Pisani, a anunțat că va vota împotriva motiunii de cenzură, după care își va abandona mandatul.

Luînd cuvîntul în sprijinul motiunii de cenzură, secretarul general al Partidului Comunist,

Waldeck Rochet a arătat că P.C.F. este gata să-și asume răspunderea și să participe la un guvern care să deschidă calea socialismului”.

În încheierea dezbaterilor a vorbit primul ministru Georges Pompidou. La ora cînd transmis această corespondență s-a aflat rezultatul votului: guvernul Pompidou a reușit să obțină numărul de voturi necesar menținerii sale la putere. În favoarea motiunii au votat 233 de deputați. (Pentru adoptarea ei ar fi fost nevoie de o majoritate absolută de 244 voturi).

O serie de măsuri și declarații vădesc încercările guvernului de a restabili calmul. Marți, el a aprobat un proiect de lege pentru amnistierea tuturor celor condamnați pentru delictul de război în timpul războiului studentesc. În același timp, s-a hotărît crearea „unui comitet de gîndire” însărcinat să propună soluții pentru o reformă concretă a universității. Totodată, s-a anunțat că guvernul Pompidou intenționează să convoce pe conducătorii centralelor sindicale și pe reprezentanții patronatului pentru deschiderea unor negocieri în ce privește revendicările muncitorești. S-a atribuit o însemnată deosebită Consiliului de Miniștri programul pentru astăzi; premierul Pompidou, primit aseară tirziu de președintele de Gaulle, a anunțat o remaniere a guvernului.

Cu interese deosebit este așteptată cuvîntarea de vineri a președintelui de Gaulle. Între timp, mișcările social-politice continuă să se amplifice și, desigur, ele își vor spune cuvîntul în ceea ce privește evoluția imediată și de perspectivă a situației politice din Franța.

MIȘCĂRILE SOCIALE DIN FRANȚA: POZIȚII ȘI IMPLICAȚII POLITICE

dat fiind că numai circa 10 la sută dintre ei provin din rîndul muncitorilor. Există în plus o serie întreagă de probleme legate de structura și organizarea universității, de perspectivele pe care diploma universitară le poate oferi absolvenților: „De o jumătate de secol — scrie revista „L'Express” — studenții francezi este permanent deșardăcinat. El are iuză liberă, dar el trăiește în tranziție, în pregătire și în precar. Fără altă alegere decît de a-și pune constant întrebarea ce este, cit va fi, ce va deveni, ce va face în viața sa ocupă în societate. El este stăpînit de o adevărată angoasă față de viitor. Oricare ar fi rezulta-

te sînt proprii și care decurg din presiunea monopolurilor asupra drepturilor lor economice și sindicale, Scumpirea costului vieții a determinat o creștere a protestului maselor, contra actualii politici social-economice, majorării impozitelor, extinderii șomajului. Marile centrele sindicale, împreună cu Federația educației naționale, deși de diverse tendințe politice, sînt de acord în prezent asupra citorva revendicări fundamentale: sporirea salariilor în raport cu scumpetea, încheierea unor contracte colective corespunzătoare, o politică activă de folosire a brațelor de muncă, liberă și deplină exercitare a activității or-

AGENȚIILE DE PRESĂ

TRANSMIT:

Președintele parlamentului austriac, Alfred Maletta, a primit pe ambasadorul român la Viena, Gheorghe Pele. Cu acest prilej a avut loc o discuție prietenească privind relațiile dintre cele două țări.

Reprezentantul Republicii Haiti la O.N.U. a cerut convocarea de urgență a Consiliului de Securitate în legătură cu bombardarea de către avioane ale grupurilor de exilați haitieni a palatului prezidențial din Port-au-Prince și a localității Haitien. Haiti susține, potrivit agenției France Presse, că Statele Unite și Republica Dominicană ar participa la un complot al refugiaților haitieni în scopul de a răsturna actualul guvern al lui Duvalier.

Ministrul de externe al Cehoslovaciei, dr. Jiri Hajek, a sosit la Budapesta într-o vizită la invitația ministrului de externe al Ungariei, Janos Peter.

Un acord comercial pe termen lung între Finlanda și Republica Democrată Germană a fost încheiat la Helsinki. Totodată a fost prelungit protocolul de plăți dintre cele două țări.

După o vizită de șase zile în R. S. Cehoslovacă, delegația militară sovietică a părăsit Praga, plecînd spre patrie. În timpul vizitei, delegația militară sovietică, condusă de mareșalul A. A. Grečko, ministrul apărării al U.R.S.S., a făcut cunoștință cu noul comandament al armatei populare cehoslovace, a realizat un schimb de experiență și a discutat probleme de interes reciproc. (C.T.K.).

La sesiunea anuală a Consiliului Camerei Internaționale de comerț, care se desfășoară la Atena, a fost adoptată miercuri o rezoluție privind evoluția comerțului mondial, care constată că expansiunea comercială mondială a încetinit net de la începutul anului 1967 și că această încetinire a afectat exporturile majorității statelor, în special ale țărilor aflate în curs de dezvoltare. Se apreciază că încetinirea se datorează în mare măsură deficitului balanței de plăți a unor mari țări industriale și în special a Statelor Unite.

Miercuri a sosit la Moscova, într-o vizită oficială, Michael Stewart, ministrul de externe al Marii Britanii.